SASTRAKA
MALEZA

Pello Lizarralde
José Ignacio Apalategi
Imanol Ubeda
Imanol Rayo

SASTRAKA
MALEZA

Obra honen edozein erreprodukzio modu, banaketa, komunikazio publiko edo aldaketa egiteko, nahitaezkoa da jabeen baimena, legeak aurrez ikusitako salbuespenezko kasuetan salbu.
Obra honen zatiren bat fotokopiatu edo eskaneatu nahi baduzu, jo CEDROra (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47).

Sastraka/Maleza diskoko kantak SGAEn erregistratuak daude.

Liburu honek Eusko Jaurlaritzako Kultura eta Hizkuntza Politika Sailaren dirulaguntza jaso du.

Liburu honen argitalpenak Kultura eta Kiroletako Ministerioko laguntza izan du.

1. argitalpena: 2022ko urtarrilean

Azala eta liburuaren diseinua:
José Ignacio Agorreta eta Imanol Rayo
Maketazioa:
Erein argitaletxea
Testuak:
Pello Lizarralde
Koadroak:
José Ignacio Agorreta
Abestiak:
Imanol Ubeda
Argazkiak:
Imanol Rayo
© Pello Lizarralde, José Ignacio Agorreta, Imanol Ubeda eta Imanol Rayo
© EREIN. Donostia 2022

ISBN: 978-84-9109-775-4
L. G.: D 3-2022

EREIN Argitaletxea
Tolosa Etorbidea 107
20018 Donostia
T 943 218 300
erein@erein.eus
www.erein.eus

Inprimatzailea: Gertu inprimategia
Zubillaga industrialdea, 9
20569 Oñati, Gipuzkoa
T 943 783 309
gertugrafika@gmail.com
www.gertu.net

SASTRAKA
MALEZA

Pello Lizarralde
José Ignacio Agorreta
Imanol Ubeda
Imanol Rayo

erein

AURKIBIDEA

Pello Lizarralde 011
José Ignacio Agorreta 017
Imanol Ubeda 129
Imanol Rayo 141

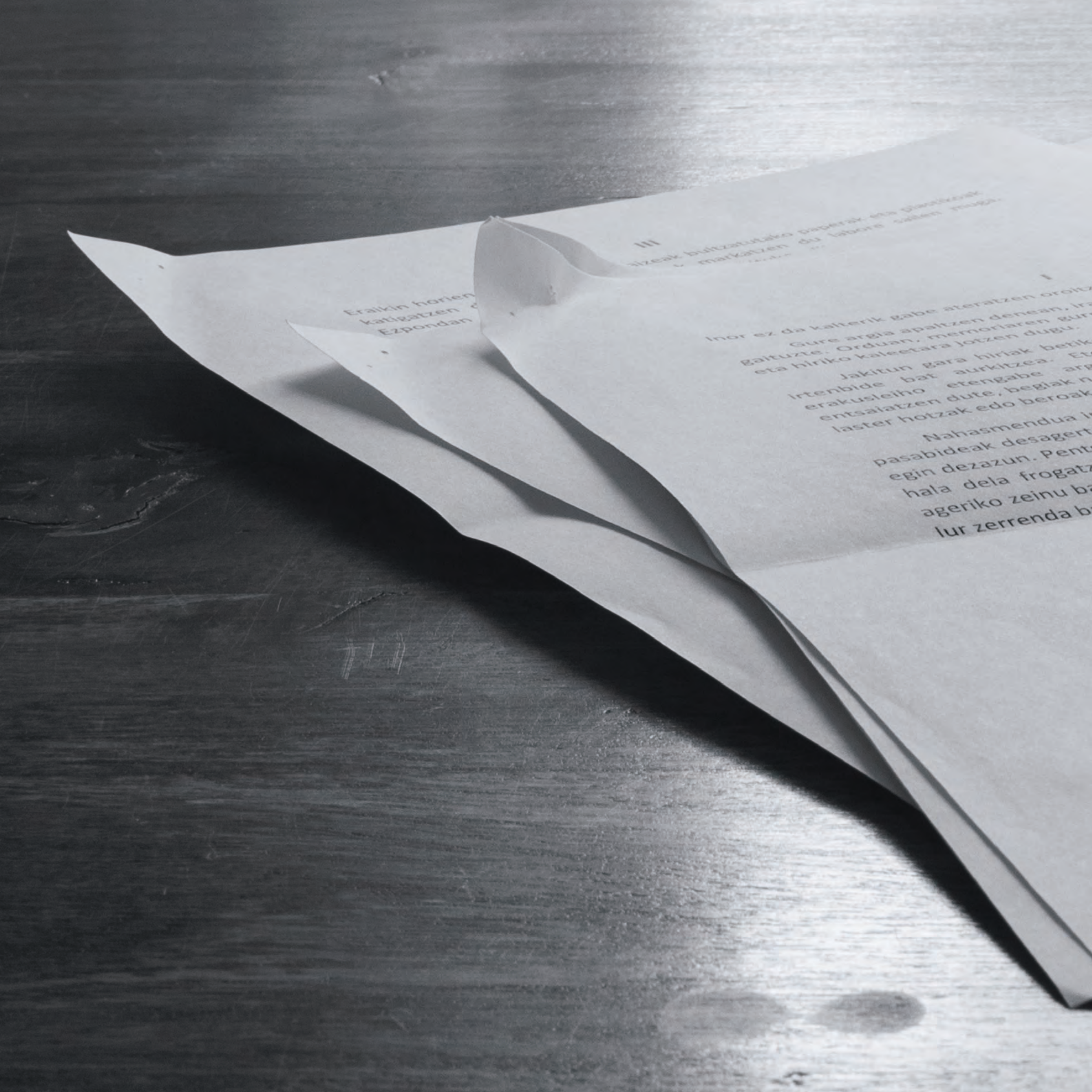

apen batetik.
ganaren dirdaia itsugarriek kolpatzen
ilean katigaturik, orainaren etxea utzi

o galdu dituela bere ateak, eta aski zaigu
rbide berrien alde banatan saltokletako
ztatuetan maniki zuriek mugimendu bat
ora gabe, ezpainak erdi irekita. Barrenetik haize-
eta aire-lurrintzaileen gozoa heltzen zaizkigu.

isten zaigu ohartzean espaloiak eta oihezkoentzako
u direla, eta inork ez duela ezer prestatu zuk aurrera
satu nahi duzu ez zarela hara oinez iritsi den lehena, eta
en duen zerbaiten bila hasi zara. Handik pixka batera
akar bat atzeman dugu: erdiko parterrean sharkatzen duen
akandu bat

Pello Lizarralde

HORRELA IRITSI GINEN HONAINO

– I –

Urteak eman genituen José Ignaciok eta biok esanez zerbait egin behar genuela elkarrekin. Azkenik 2019ko udan *Sastraka/Maleza* izeneko testu bat idatzi nuen. Zalantza handiak izan nituen hari bidali aurretik, iruditzen baitzitzaidan nik idatzitakotik ezin izango zuela askorik atera, eta horixe esan nion helarazi nionean. Banekien nik proposatzen nionak «kanpora irtetera» behartzen zuela.

Oker nenbilen. Ez nuen asko uste hain suhar agertuko zenik aurkeztu niona ikustean. Berehala adierazi zidan zein zen bere asmoa, zenbat lan egin nahi zituen eta zein epetan.

Bere lehenengo koadroak ikusi orduko nik ere ez nuen zalantzarik izan: merezi zuen emaitza erakustea eta, gainera, liburu batean biltzea. Hona liburua.

ASÍ LLEGAMOS HASTA AQUÍ

– I –

José Ignacio y yo llevábamos varios años diciendo que deberíamos hacer algo juntos. Finalmente, el verano de 2019 escribí un texto que titulé *Sastraka/Maleza*. Tuve muchas dudas antes de enviárselo. Me parecía que de lo que yo había escrito José Ignacio no podría sacar gran cosa, y así se lo dije cuando lo recibió. Yo sabía que lo que había escrito le obligaría a «salir».

Estaba equivocado. No podía esperar que se mostrara tan entusiasta al ver lo que le presenté. Casi inmediatamente me contó lo que proyectaba hacer, el número de obras que quería pintar y en qué plazo calculaba que podía hacerlo.

En cuanto vi los primeros resultados no tuve ninguna duda: merecía la pena exponer aquello y, además, recogerlo en un libro. He aquí el resultado.

José Ignacio Aguirreta

Inor ez da kalterik gabe ateratzen oroitzapen batetik.

Nadie sale indemne de un recuerdo.

– I –

Inor ez da kalterik gabe ateratzen oroitzapen batetik.
Gure argia apaltzen denean, iraganaren dirdai itsugarriek kolpatzen gaituzte. Orduan, memoriaren gurpilean katigaturik, orainaren etxea utzi eta hiriko kaleetara jotzen dugu.

Jakitun gara hiriak betiko galdu dituela bere ateak, eta aski zaigu edozein irtenbide aurkitzea. Etorbide berrien alde banatan saltokietako erakusleiho etengabe argiztatuetan maniki zuriek mugimendu bat entsaiatzen dute, begiak nora gabe, ezpainak erdi irekita. Barrenetik haize-laster hotzak edo beroak eta aire-lurrintzaileen gozoa heltzen zaizkigu.

Nahasmendua iristen zaigu ohartzean espaloiak eta oinezkoentzako pasabideak desagertu direla, eta inork ez duela ezer prestatu zuk aurrera egin dezazun. Pentsatu nahi duzu ez zarela hara oinez iritsi den lehena, eta hala dela frogatzen duen zerbaiten bila hasi zara. Handik pixka batera ageriko zeinu bakar bat atzeman dugu: erdiko parterrea zeharkatzen duen lur zerrenda bakandu bat.

– I –

Nadie sale indemne de un recuerdo.

Cuando nuestra luz se mitiga nos hieren los cegadores destellos del pasado. Entonces, enganchados en la rueda de la memoria, dejamos la casa del presente y salimos a las calles de la ciudad.

Sabemos que la ciudad ha perdido para siempre sus puertas y nos conformamos con encontrar cualquier salida. A ambos lados de las nuevas avenidas, dentro de los escaparates permanentemente iluminados, los blancos maniquíes ensayan un movimiento, extraviada la mirada, los labios entreabiertos. Desde el interior nos llegan corrientes de aire frío o caliente y el aroma de ambientadores.

El desconcierto nos llega al observar que han desaparecido las aceras y los pasos de peatones, y que no hay nada dispuesto para que tú sigas avanzando. Quieres pensar que no eres el primero en llegar a pie hasta ese lugar y empiezas a buscas algo que lo atestigüe. Al poco descubrimos una única evidencia de lo que buscamos: una franja de tierra rala que cruza el parterre central.